

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

ДВОГОДИШЊИЦА

Новембар двадесети 1914. год. и дани њему најближи несумњиво су од најзнаменитијих дана наше новије историје. То је час испољавања снаге народне; то је главни предзнак кобног слома отровне инвазије, која је притисла Србију, да, отерана из ње, неповратно сиђе у гроб, који је сама себи ископала.

Две године пре данашњег дана захорио се витешки поклич: „С пуном вером и надом у Бога, напред, јунаци!“ дуж живог таласа српске војске од Прибоја, преко Овчара и Каблара, ограница Маљена и Рудника, до Космаја и даље до Дунава, и непријатељ, који је мислио да је зарео ноже у срце Србијино, нагнат у стицило бегство, на својим леђима изнео је онога, за кога је мислио да је сачуван.

Тешки су, претешки, били дани првих новембарских недеља. Напуштају се утарђени фронтони, остављају се дивљацима најплоднији крајеви, пишти и умире нејач по збеговима; падају градови, пада и поносита Београд; руши се војнички ред, вене нада код свега што је малодушно било.

Све очи, све мисли управљене Крагујевцу, одатле се чека реч. Војвода прима црне извештаје, савестује се с командантима, али одлука не пада. Забринути народ пита: докле ће се одступати; место одговора, стиже извештај, да се непријатељ приближио Руднику.

А кад је дошло време, пала је и одлучна реч.

Деведесет новембар већ је наговештавао крупан обрт. Тога дана седи Краљ наредбом поздравити овуколку војску и позва је, да постраје у крвавој борби; тога дана стиглоше с многих страна очекивани извештаји о непријатељској војсци; тога дана допреше гласови, да наши појединци варобљавају десетине и водове непријатељске; тога дана, у 4 часа и 48 минута по подне, у Штабу Врховне Команде, доведена је сукобна одлука, да сутра почне напад на целој линији српске војске.

Ноћ између 19-ог и 20-ог новембра протекла је у раз-

ношењу ове историјске наредбе, у договору о појединостима, у последњим припремама, и 20-ог, и пре рока који је у току ноћи утврђен, предухитривши непријатеља, који се и сам спремао за напад, пуче први топ, давши аваза, да се почињу разбијати снови Поћорек и његова господара, а покличи и пуцњи сложено одјекнуше од Дрине до Дунава.

И, под вођством Врховног Команданта, све се крете. Оживеше брда и урване у долини Белице и Моравице, у изворном делу Каменице, у зашлани Дичине и Чемернице, потресосе се изданци Крстаца, Овчара и Каблара, Маљена и Рудника, нов сјај обасја Космај и Авалу, и одејај паде на дунавске вале. Наста незапамћена борба и гоњење сломљеног непријатеља, с брзином, која се није била дотле чула.

Невероватности постадоше живе истине. По пет дана, без мрво хлеба, без зрна хране, и људи и стока даноноћно гоне непријатеља; батаљони, по броју пушака тек чети равни, разбијају и прогоне по две бригаде; старци млађански јуришају и у скачу на непријатељске митраље; деца и жене робе ћесарове јунаке, који су пошли да казне малену Србију, па у њој оставили у гробовима и робовима више од половине својих најбољих другова.

Успеси се нижу тако нагло, да се не могу да прате: 21-ог се полизали Рајцу, Крстацу, Шиљковици; 22-ог избија на Суворор, разбија непријатељ на Крстацу, на Плочи, на Липету; 25-ог I армија улази у Валево; 26-ог II армија и Одбрана Београда узимају Космај; 27-ог Ужичка војска избија на Дрину и прелази у Босну; 30-ог новембра III армија долази на Саву; 1-ог децембра падају Торлак и Лауданов шанац; 2-ог децембра, Краљ, који је тих дана као прост војник сизазио у ровове, ступа у свој двор, на коме се опет поносито вије српски стег...

Да дивне слике! Да слатког спомена!..

Тешка вам је земља, знали и незнали, који сте тих дана дали свој јуначке животе, јер данас туђин не да да вам се свевице захвал-

ности на гробу припале. Тешко је и вама на земљи, вама, сиње робље, које туђин роби и одводи. Тешко је и вама, јуначки остаци, који жудно чекате да пођете своје робљу, своје гробљу.

Чекајте, и дочекајте. Још једном ће синути новембарски дани јуначких дела, синуту јаче и даље него пре две године; у крви нам вере пливају, али наша неће потонути.

Чекајте. Свако искушење има краја...

Поклонимо се сени палих јунака.

Одејмо поштовање живима.

Грчка штампа

(Грци о Битољу)

Атинска штампа.

«Ест и јас»: Велика српска победа.

Храбра српска војска држи од прекјуче Битољ, који је заузела после борбе чији се хероизам може поредити само са чудотворном животном снагом народа који је за тренутак остао без отаџбине. Јер чудо ватрене патриотске душе показује пред вечанством самоуверене једног народа који је, десеткован и изгубивши своју колевку, сачувао ипак у срцима апсолутну веру у себе и своју слугу, тако да помоћу ње саме поново ствара Отаџбину.

Али је жалосно што у душама нас Грка ову искрену и велику радост о рођају нове славне Србије, умањује бол што у овом тренутку према примеру пријатељског и савезничког народа не можемо да покажемо завидну историју рада грчке државе на испуњењу њених обавеза и њеног позива. Јер, иако данас душа грчког народа улаже огроман напор у борби против вековног непријатеља, иако тамо горе у Солуну Грци надахнути идејом о отаџбини ступаше у борбу за стварање Велике Грчке, ипак ће историчар будућности стати за тренутак када буде имао да упореди оба покрета ова два пријатељска народа и да међу њима нађе додирне тачке.

Српски народ води борбу имајући у себе поверење, јер зна да уза себе, као другове у несрећама и у слави, и у победама и у поразима, има све оне који ван Србије или на њеном земљишту образују целину организам Српског Народа, представљају неподељену Државу Српску. Док међутим борци антебугарске борбе, код све свести да само они изражавају права и искрена осећања грчког народа и његове најсветаје тежње, не могу ипак да

не осећају горчину што иза њих званична грчка држава готово као непријатељ прати њихову борбу.

И горка ова свест, ако није у стању да умањи полет и да поколеба одлуке оних који су све прорачунали пре него што су се пустили у борбу, не може ипак да не жалости најдубље све оне

Б. Лазаревић

Са српског фронта

— Из мојих белешака —

Пред оваким јуначким презирањем смрти; пред овим снажним и неодољивим налетом људи који су решили да победе — пред ураганском ватром наше артиљерије, која је ломила и распрскавала камење и кости, разносила месо и удове — непријатељ је морао попустити. У паничном бегству, он је се одавде сасуљао падинама и урвинама Кајмак чалана и Старковог Гроба, преко Црне Реке. У свом бегству, он је посејао цео пут муницијом, шапкама, пушкама и лешевима...

Ово је само бледа сличица од онога, што се на овом месту збило 17. септембра год. 1916. Ја сам је, у својој уобразињи, према ономе што сам видео, овако представио...

Ово је место прозвано: «Крвави Камен». — Од овога места води леп усечен пут уз брдо до самог врха, друге, веће, главе — Кајмак Чалана. Пут је усечен са северне стране. Лево и десно сам го камен. Лева је страна веома стрма и спушта се доле, у амбис. Већ навлазим на прве бугарске лешеве, изгледа, бачене с пута низ брдо. Изгорене пушке, врло много муниције на гомиле и растурене свуда — немаш где ногом згазити. Десно од пута у каменару, три још не сарањена српска леша. Један у шајкачи млад, голобрад, регрут. Куршум га погодио изнад чела. Да ли би се спасао да је имао на глави шлем? — Гледао сам много таквих примера, где је куршум пробио шлем али тим самим променио правац и спасао главу.

Магла која је до мало пре застирала врх Кајмак Чалана, дигла се. Небом су промицали облаци, који су, с времена на време заклањали сунчеву светлост. Иначе леп, свеж дан.

Пео сам се на више. Десно се налазе огромне стене. Испод ових дубоки заклони, утврђени зидом од камена. У једном таквом заклопу, наш Азенов топ сасвим нов. У брзани, ваљда је овд забрављен. Ту му је погинуо и затрпан неко од послуге. Из гомиле земље вари му једна нога у српској цокули...

Грке који забринути прате развој грчких ствари.

Поздравимо искрено и неуздурљиво нови триумф српског јунаштва и пожелимо да у срце Грчка буде у могућности да не завиди подвизима својих пријатеља и савезника. (Број 8126).

Пол-Луј

Мало на више, ближе врху четири бугарске топовске каре закрчиле пут. Око њих бугарски лешеве и коњи побити. Изгледа да их је граната ту изненадила. Испод врха, у једној удољци, заштићен грудобранима, један тежак мерзер од 12 см. Управо ту је лафет и постоље. Цев је скинута и јамачно ту у близини негде закопана. Око њега гомиле празних чаура, дебели конопци за извлачење и један дизач — тевињ. — Мало ниже у дубоком слагалишту, наслагано око 3 до 400 граната, од којих неке појединце у плетеним корпама. По свему види се, да је то онај мерзер што је са Кајмакчалана тучао чак — Островско поље. Види се и то да је овај топ одавно ту и доста дејствовао.

Један уметак.

Двадесет осми октобар. Петак. Десет и четврт сах. Јутрос у седам сах., отпочела јака канонада на нашем сектору. То је предзнак, припрема за напад. Узех торбу и догледа. Од камена до камена, уз брдо, дохватих се моје осматрачнице. Ту је био раније митраљез. То се види по гомили чаура од метака. То је положиј Чуке...

Испред мене, у једном камена-ру плаве се шињели резерве нашег пука. Испод мене резерва, која је ноћас стигла. Тамо на више, на левици косе, наши ровови

Тамо даље, на 200—300 метара непријатељски ровови. Лево од мога склоништа, преко јаруге, коса, која се пружа пенући се у висини Битоља. Она је сва ишарана попречним нашим и непријатељским рововима...

У мојој осматрачници, са које се све то види, ја под топлим зрацима сунца, седам и посматрам. Од времена на време, ја испустијем Ове листове за одељак од «Кајмак Чалана». За то време ураганска ватра наших и непријатељских батерија таква је, да се не распознају пуцњи топова. Све се слило у једну громовиту грмљавину, од које се тресу планине. Под оваким околностима, а ћу покушати да испишем моје тренутне утиске, да у овој

глави уметнем само један моме нат борбе на Чукама.

Рекох у 7 сах. отпочела је ка понада из свију калибара наших топова. На положајима чује се пуцањ пушака и од времена на време клепеће митраљез. Пошто су положаји непријатеља виши од наших, то прелећу куршуми фијучући преко мога заклона. По неки удари у камен, одскочи окренут по пречке и одфијуче низ брдо. Звук његов подсећа ме на звук лењира кад сам га, везаног за канап, у основној школи, окретао брзо око себе.

Један зец, већ по други пут претрчава испод мене између ка

мења. Стане на задње ноге, начуљ уши па ме посматра. Не далеко од мога места, уз камен наслоњене, наше пушке. Отрчах до камена, узех пушку и пошто је прегледах, напуних је. Муниције беше доста. Али сад није хтео да све то сачека. А, и да је хтео, да бих га оставио у животу, јер се у то време, на фронту, почели низати догађаји, који су ми сву пажњу апсорбовали...

Оставио сам ове белешке у торби и окренух се, наоружан догледом и пуном пушком, поред мене ка фронту...

(Наставиће се).

Иару и борбе код Хичиша дитињарије упоређујући их са овим овде.

Догађаји у Атини

— Борба се води по улицама —

Услед прекида телеграфске везе са Атином, није могуће знати тачно шта се тамо дешава. Међутим по приватним вестима, које су јуче кружиле по вароши а од којих су неке и апсолутно потврђене јасно је, да се у Атини одигравају веома важни догађаји.

Потврђено је, да су се по истеку рока о предаји 10 брдских батерија тражених од стране адмирала Фурнеа, т. ј. прекјуче у зору искрцала три одељења француских и талијанских marinaца у Перету и кренула су на Атину у три разна правца. Два часа после ових искрцала се француска, енглеска и талијанска пешадија.

У почетку, изгледа, да искрцане трупе нису наишле ни на какав отпор. Међутим, када су хтели да поседну одређене позиције резервисти су се одупирали, било да су већ раније сами посели та места или да су хтели да им препрече пут. Брег, некад зван Мусејон на 147 м., 4 висине спрочу Акропоља, на коме је споменик Филопапов заузет је, како се вели, од француских трупа дефинитивно. Како су међутим талијански маринци били први посели овај брег, значи да су Французи дошли као појачања и да је на њему било борбе. Исто тако било је борбе око заузећа војног депoa Руфа, као што смо то већ јуче јавили. Део је остао дефинитивно у француским рукама.

Борба је за тим настављена и по улицама, митраљези су ушли у игру, топови су у акцији. Толико је тачно. По свему изгледа да у питању јесу топови од 37 см. Савезничке флоте и да се Атиња бомбардује. Чује се већ, да је краљ Константин тражио примирје.

Сада се још не зна, да ли је борба завршена било примирјем било изразом ројалства, који је изван сваке сумње с обзиром на то, да су Савезници предузелли све мере оходне ситуацији. Незвесно је још, да ли је цео атински гарнизон узео учешћа у борби, пошто по писању грчких дневних у њему има

још елемената наклоњених Споразуму. Може се претпоставити да је се атинско становништво подагло и бранило против ревериста, нападача и виновника переда. Пронеси се глас, да су ови извршили права дивљаштва према својој браћи. Факат је, да је било чак и жртава.

Глад у Аустрији

— Последнице велике оскудице —

Аустро-угарска штампа занима се много економском кризом, која постаје све акутнија у земљи. Жетва је обманула, оскудица у разним артиклима врло је велика, скупоћа страховита.

У броју од 11-Х пише «Аз Ујшаг», орган Тисин: «Ми смо угрођени тешким последицама наше ржаве жетве. Систем исхране и његова примена несумњиво дају врло жалосну слику.»

Услед оскудице у месо, дешавају се готово свакодневно побољевања и тровања рђавим коњским месом или печуркама. Бечки «Цајт» пише у броју од 12 Х: «Јављају из Прага да су месом једног болесног коња затрована 178 лица, од којих су 4 одмах умрла. Честа тровања печуркама у Бадену принудила су владу да предузме енергичне мере.» Сиromaшне класе, немајући шта да једу скупају печурке по пољима и трују се њима.

Борбе у Мисиру

Велики енглески успеси

Лондон, 20. нов.

Генерал Аршибанд Мирај, врховни командант енглеске војске у Мисиру, завршио је рапорт о операцијама трупа, које се налазе под његовом командом, од првог јуна до краја септембра.

Он описује силне енглеске противнаде на источном фронту и бомбардовање непријатељског аеродрома у Ел Арису као и бомбардовање које је спречило активност непријатељских аероплана. У току ових ваздушних борби један је енглески аероплан сишао на висину од неколико десетине метара и уништио један непријатељски аероплан. Други енглески аероплан приморао је један турски аероплан да се спусти на земљу. Аероплани су успели да униште 3 турска ангара а 6 су запалили.

Генерал Аршибанд Миреј о-

писује детаљно резултат операција у области Катаје где су непријатељске трупе састављене од 18 хиљада, од којих су 15 хиљада бораца потпуно уништени. За робљено је 4.000 војника од којих су 80 официри. Судећи по мртвима који су закопани, губици непријатељски у овом поразу износе на 9 хиљада људи.

Сем тога ми смо запленили једну брдску батерију од 4 топа, као и сва помоћна средства, 400 сандука муниције, девет немачких митраљеза, 2300 пушака, 100 коња и магги, 500 камила и остали ратни материјал. Непријатељ је при повлачењу запалио велику количину материјала у Ајрелабду.

ИЗ ЗЕМАЉА ПЛАЧА

Једна чудна забрана

«Београдске Новине» доносе: «Војне власти забраниле су свима путницима преношење писама какве било садржине. Ако се код путника нађе на које писмо, забраниће му се даље путовање, а писмо ће се узаптити. Осим тога он више никако неће моћи путовати и биће осуђен.»

Аустријанци се плаше и својесенке. Види се, да им је пред главу.

Беда у Загребу

«Хрватска Рјеч од 28 Х пише: «Првих дана последње недеље време је било врло кишовито. Јак ветар дувао је непрестано. Ево, у каквом су стању деца ишла у школу: 564 деце ишло је потпуно без обуће; 101 у нануналама; 625 у сасвим ноцепаној обући, а 200 нису ни ишли у школу, јер нису имали обуће. Основне школе у квартовима Хорвати, Лахтима и Тргне имали су трећину ученика босих или врло рђаво обувених.»

Ратна ситуација

Преглед недељних операција.

Западни фронт. — Киша је омела операције. Није било значајних догађаја.

На источном фронту није било значајних догађаја.

Румунски фронт. — Јављају за напредовање руских трупа западно од Дорна Ватре, где су два виса заузета.

Северно од кланда Торцбурга, непријатељ је заузео Кимпелунг.

Ф Е Љ Т О Н

† Војислав Н. Димитријевић

правник и рез. пешад. потпоручник

Тек што се је сунце родило и својим златним знацима обасјало камените врхове положаја Чуке и борби за ослобођене побрблене отаџбине погинуо је и резер. пешад. потпоручник — правник, Војислав М. Димитријевић, водник I. митраљеског одељења једног од наших храбрих пукова — погинуо је у моменту када се је са својим митраљезом примакао непријатељу на 100 корака и отворио на овог пљубу, која је у редовима непријатељским само смрт сејала.

Јадни мој Војо! Каква зла у дес? 8. октобра 1915. год. у борби са Аустријанцима храбро је

погинуо и твој отац рез. пешад. капетан II. кл. и професор Милан Димитријевић, а истога дана, после пуне године дана погинуо си ти храбро као и отац у борби са «браћом» за коју си и крв своју под Једреном ливо...

Вест о твојој јувачкој погибији, запрепастила ме је!.. Страховао сам за те, јер сам врло добро знао да си са твојим нераздвојним другом митраљезом увек био најистакнутији и да си увек наносио најосетније губитке непријатељу, излажући у свакој прилици твоје јувачке груди непријатељским зрнима.

Још више сам страховао због

твојих речи: «Пријатељу, КараЂорђева Звезда мога оца и помисао на њен гроб, ти знаш чији, не да ми мира ни дању ни ноћу, па иду ћу добити «КараЂорђеву Звезду» или ћу погинути онако, како то долажује свну једног јунака, а теби у аманет остављам миле ми гробове да их у место мене обилазиш... И дату реч испунио си, погинуо си онако, како гину само легендарни јунаци.

Пок. Војислав М. Димитријевић је произведен у чин потпоручника за време нашег одступања, мада је за овај чин више пута предлаган као и за највећа војничка одликовања. — Његовом смрћу губи много држава — отаџбина, коју је неизмерно љубио, друштво губи једног одличног друга, а његова породица хранитеља, чији је једини хранитељ био после очеве смрти.

Војници I. митраљеског одељења славног пука губи одличног свог старешину, своју «мајку».

Пао си, драги мој Војкано, на прагу побрблене ти отаџбине, пао си за славу, част и величину њену... Хвала ти и слава ти.

19. окт. 1916. год.

Положај. Voubi.

† Војислав Ј. Петровић

из Бранковине, срез и окр. ваљевски, погинуо 17. авг. тек. год. на Чеганским планинама

15.ог августа дође нам с положаја, драги Војо, да узмеш последње с Богом, да видиш твога бату Милована резервног наредника, неуморног радника у штабу једне дивизије, унутрашњи те је вистинит довео, предосећао си славну погибију,

али си од бате крио. Већ 17. августа доби твој бата прво писмо ове садржине: «Драги Миловане, твој брат, мој напавица, моја десна рука, мој храбри рдов Војислав погибе на митраљезу на Чеганским планинама. Сакривиће се код Чеганске првце. Прими саучешће за мојим најбољим војником. — Командир.»

Војислав је погинуо у најбољем добу у 31 год. млађаног живота, оставивши брата јединога да за њим до гроба тугује, жену и троје ситве сирочади. — Војислав је од честите куће Петровића, синовац познатог прете Марка из Бранковине. Рано је остао без оца, али са братом Милованом. Својим поштеним и неуморним радом стекли су лепо имање, а њихова

ВЕЗУВИО
 ВИНО ИЗ ВИНОГРАДА
са везувске лаве
 -- КЉУЧА КРВ КО ЛАВА --
ЦРНО и БЕЛО
 у бурадима и на вршму, у магацину, Ираклијева улица бр. 7—
 сокачић.

Арогерија Гуслар
 18—20
 Велико Стовариште
Г. Ј. Карвонидеса
 улица Симерос 5.
 КОЊАКА, ВИНА и других
 артџака.
 Најсодилнија услуга. Цене су
 врло умерене. 29—

и Акуњи и Комп.
 СОЛУН, Масузи Хан бр. 6.
 преко пута енглеске вој. поште
 Врше превос колама и са љу-
 дама.
 Позната фирма својом солид-
 ношћу код свих већих српских
 трговачких кућа, чии су дуго-
 годишњи преносиоци.
 Препоручују се свима срп-
 ским трговцима и приватним ли-
 цима са својим солидним, бр-
 зим и умереним радом.

Атинска Банка
 има част известити публику, о-
 фицире и војнике, као и српске
 избеглице да је отворила једну
 филијалу
 у дну улице која чини угао са
 „Грчком Народном Банком“, а
 према улици Венизелос.
 По споразуму са Министар-
 ством Финансија Краљ. Србије,
 ова филијала узела је на себе
 пошљике новача њиховим поро-
 дицама у Француској, Алжиру,
 Тунису, Русији, Корзици у сви-
 ма француским колонијама, у
 Швајцарској, свима Савезничким
 и неутралним земљама, као и у
 главним варошима Србије.
 Филијала је узела на себе и
 следеће банкарске операције:
 Куповину и продају стране
 монете, емисију кредитних па-
 вама; налоге за исплате у свима
 варошима Грчке, Европе и пре-
 коморских земаља; берзанске на-
 логе и исплате купона итд.
 Сем тога, по налогу „Српског
 Црвеног Крста“ примала је на
 лебе депоновање новчаних при-
 лоза који су му намењени.

Д-р АЛЕКСАНДРИДЕС
 специјалиста за унутарње
 болести. — Управник болни-
 це за заразне болести
 Поткожно убризгавање Нео-
 салварсана као и новог фран-
 цуског препарата „Galyl“ про-
 тиву сифилиса.
 Прима сваког дана од 11—12
 пре и од 5—6 по подне у фран-
 цуској апотеци ул. Франк бр. 35
 — у згради француске болнице
 — а од 2—4 по подне у своје
 стану улица престола, наслед-
 ника Ворџа бр. 35 — уредно
 ул. са булеваром краља Констан-
 тина. 42—

Д-р АЛБЕРТ ГАТЕЊО
 ЗУБНИ ХИРУРГ
 Дипломираног од Медицинског
 Факултета и Школе за зубно
 лекарство у Паризу.
 Савршено лечи уста и врши
 све модерне зубне радове за
 3—4 дана.
 18-то годишње поштво
 34 ул. Венизелос, 147 ул. Ег-
 натија. 56—

РЕКС
 Фабрика цигарета — Јану-
 каки Протопапа
 Реке се зове нова марка ци-
 гарета горње фабрике. Зове се
 тако, јер је то краљина свих
 других марака својим одличним
 квалитетом и особитим укусом
 и финим мирисом.
 Препоручујемо цигарете Реке,
 Реа, Фос, Авги и Кири, које
 се могу добити у свима продав-
 ницама дувана. 51—

Нова Квижара
МЕШУЛАМ и МАТАРАСО
 43 улица Велики Александар 43 — Солун.
 Велико стовариште свију канцеларијских потреба. Про-
 даја антро и детаљ.
 Препоручује се свима надлештвима и канцеларијама.
 Цене најумереније. 38— —2

Најбоље и најквалитетније су

Улица Франк 31 38— —2 Солун.

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА
„НЕСТОС“
 НАЈВЕЋА НА ОРИЕНТУ — 500 РАДНИКА
 Специјалитети:
 Нестос Киви Дип. 1.—
 „ Глубек „ 0:80
 „ Јани „ 0:65
 „ Афро „ 0:50

Посетите и купите у Солуну све намирнице у најстари-
 јој и најпривилегијој радњи

Колонијално-деликатесне робе
В. МУСИО
 ОСНОВАНА 1860. ГОД.
 Улица Булгаритон бр. 6 у близини Централне Поште.
 ОГРОМНО СТОВАРИШТЕ:
 Свих врсти конзерви, Сардина, риба итд. Кондезованог млека.
 Велики избор свих врста француских вина, ликера, ко-
 њака, шампања итд.
 Из првих фабрика: бонбона, посластича, чоколада, бле-
 квита, разна теста итд.
 Најфинија вештин, путер. Свеће „Аполо“ и „Фуршје“.
 Сапуни и парфимерије првог квалитета.
 Разне минералне воде. Боја за обућу итд.
ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ И УТВРЂЕНЕ
 Сва је роба јевтинија но ма у којој другој радњи.
 Продаје на велико и на ситно. 81—

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ
најбоље цигарете
„ВЕНИЗЕЛОС“
 од 0.50, 0.75 лепта и 1 драхма
Продају се свуда
 Главна продаја у филијалу „Атлас“ изок „Бела Кула“
ФАБРИКА УЛИЦА ФРАНК БР. 28—30
 107—

Најстарија и највећа радња у Солуну
 Нове помодне робе
МЕРКАДО ЈЕСИА
 улица Венизелос бр. 31.
 Приселили су огромне количине МЕКИНТОША за господу
 и даме, за г. г. пешадјске и коњичке официре
 „IMPERMEABLE“ енглески КВАЛИТЕТ ЕКСТРА
 По цени које искључују сваку конкуренцију.
 Велики избор женских палета-а од плиша, штофа и т. д.
 најелегантнији крој по последњој париској моди.
 Ове недеље приселили штофови за костиме, велике ширине
 од шевиота, габардина и т. д.
 ЦЕНЕ СУ СТРОГО УТВРЂЕНЕ. 24—

СИНОВИ Г. А. БРЕРА И КО ДТД.
 СОЛУН
 НАЈВЕЋЕ СТОВАРИШТЕ:
 Позамантерије, чарапа, бижутерије, мириса, чипака, пантла,
 платна, мушета. Париских артиџала, женске
 конфекције, гвожђарије и т. д.
 — ЦЕНА УТВРЂЕНА —
 Продаја на велико и на ситно по истој цени.

Српско Трговачко Друштво А. Д.
 из Београда.
 СОЛУН
 Мисир Чарши бр. 3. (Спроту Централне Поште
 у згради Хотел „Слободе“—„Liberté“)
 Обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове
 Врши обичне и телеграфске новчане исплате за Србију,
 Швајцарску и све Савезничке државе.
 Са положаја може новац да нам се упућује поштанским
 упутницама у свима монетама.
 Уз сваку пошљику треба нам јавити тачну адресу коме-
 нама новац да се упути.
 Прима новац на штедњу и чување.
 Обавештења бесплатно. 40— УПРАВА.

ГОСПОДО! Препоручујемо Вам да и даље пушите саме
 цигарете из прве и највеће фабрике цигарета

САЛОНИКА
 КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН
 Најбоље и најквалитетније цигарете и дуван свих врста.
 Награђена првом највећом наградом на изложби
 у Филадельфији.
 НА ПРОДАЈУ У СВИМА ДУВАНЦИНИЦАМА
 Нарочито „Миродато“ и ДУВАН ЗА ЛУЛЕ. 42—90

Један од најудобнијих и најзанимљивијих варијета-а
 у Солуну јесте

„ГЕТЕ“
 који се налази на кеју, у близини „Беле Куле“
 Програм је врло одабран са много занимљивих га-
 така. Сала је пространа и одлично осветљена.
 Пјаца су од најбољих француских и енглеских ма-
 рака. Оркестар одличан.
 После варијета кабаро
зато сви у „ГЕТЕ“

ВЕЛИКОЈ МЕЊАЧКО-БАНКАРСКОЈ РАДЊИ
ЗАНУХА САЛТИЕЛА и С. СКАПЕ
 Преко пута Тиринга — СОЛУН — ул. Венизелос 8.
 Поверавајте наше мењачке и банкарске послове, јер се
 одликује својом солидном и квалитетном радњом.
 Врши све банкарске послове увек тачно и по дневном
 курсу. 65—